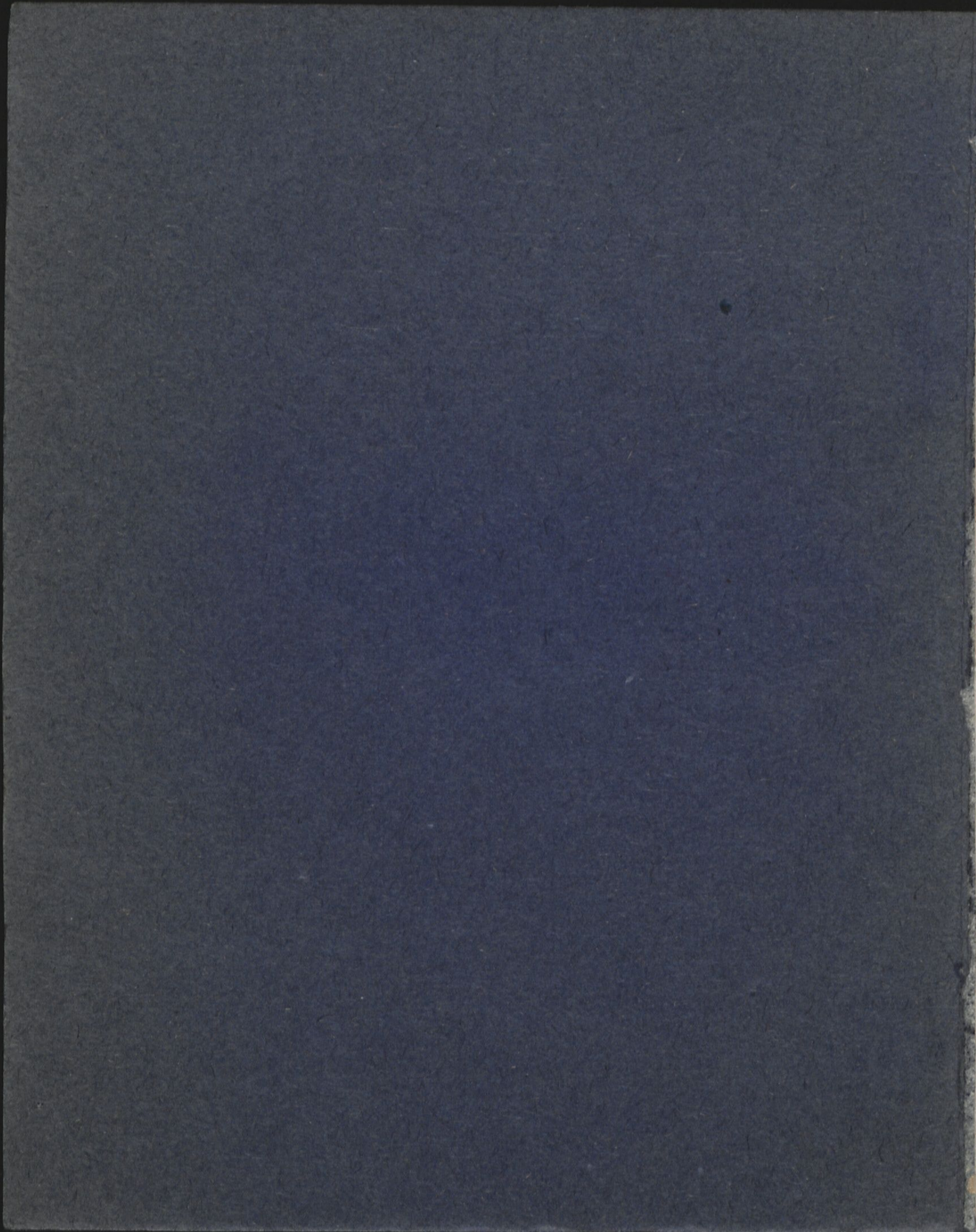

Tateticus.
Praedica.
Astronom.

Carth

PRÆDICTIO ASTRONOMICA
DELIQVII LVNARIS

Ad

Anni 1686. diem 29. Novembris, stylo novò.

Pro

WRATISLAVIÆ Horizonte

Ad

Hypotheses Andreae Tacquet, Soc. JESU è Riccioli
partimque Lansbergii Supputata tabulis, ad complures Eu-
ropæ præcipuarum Urbium Meridianos reducta.

Item

Observatio Deliquii Lunæ totalis Anni 1685. die 10.
Decembris Wratislaviæ alibique locorum celebrata, ac in
lucem edita,

Per

JOANNEM CAROLUM TATETIUM

Silesium Oppoliensem AA. LL. Magistrum, SS. Theo-
logiæ Studiosum & Astrophilum.

Typis Monasterii Olivensis Sacri Ordinis Cisterciensis.
Imprimebat JOANNES JACOBUS TEXTOR.

Poli 3. 2. 1. 2.

PERILLUSTRI, ac REVEREN-
DISSIMO DOMINO,
DNO. MICHAELI
ANTONIO HACKI,

Divinà Vocatione Abbati Mona-
sterii B. V. M. de Oliva, Sacri Ordinis Ci-
sterciensis, SS, Theologiæ Doctori, Protonotario Apo-
stolico, S. Regiæ Majestatis Camerae Intimo Secretario, &
Generali Portoriorum Prussiae Commissario,

Domino Patrono Colendisimo.

D Lato Magister Aristotelis inquit, Astronomiæ bonò ni-
hil unquam majus Mortalium generi datum est
Deorum munere neque dabitur. Felicissimos igitur
Astronomos, quibus maxima nimirum arcana mundi,
ac naturæ miracula scire concessum est, etenim ex equi
cursu, Lunæ magnitudinem, ex deliquio Lunæ telluris formam sphæ-
ricam, ex astris globi terraquei profunditatem, ex quadrato Lunæ
aspectu, ad solem distantiam, quis inferet amabo? terræ machinam
viribus unius Hominis in altum elevari posse, aut arenularum usque
ad firmamentum numerum, unitate & si nullis scribi, ac exprimi
posse, quis veritatem agnoverit obsecro? hæc tamen Astronomis luce
clariora

clariora. Ostendere dari lineas finitas, quarum impossibile sit re-
perire mensuram etiam divinitus, post mille annos, imò ac æternum
eventura, Solis Lunæq; prævidere deliquia, ad datum quodlibet horæ
minutum, Luna aliudve sydus, quo in puncto coëli futura sit præscire,
universæ terræ provincias, maria, urbiumq; distantias, aut sydera in
globo ad vivum repræsentare, igniti Solis intueri faculas, Comites Jo-
vis invisibiles, aut octuagesies majorem per telescopia contemplari Lu-
nam, ejusq; maculas, profectò pulcherrimum. Ob inennarrabilem ita-
que Astronomiæ elegantiam, non mirum est ab Ægyptiis scientiam
Astronomicam, ne in aquis diluvii periret, columnæ aeneæ inclusam
fuisse. non mirum jam Thalerem Milesium, primum ob Astronomiæ
peritiam inter septem Sapientes electum fuisse, nec mirum amplius Re-
ges ac Magnates tot, aut ipsum D. Magnum AUGUSTINUM in
studio astronomico aliisq; scientiis mathematicis mirè sese exercuisse.
Quamobrem perquam appositè facturus mihi videor, si perexiguum hoc
laboris mei astronomici specimen, sub Auspicio celeberrimi Nominis tui,
Perillustris, ac Reverendisime, Domine Abbas. in lucem protulerò.
Non sum enim nescius, Te inter complures scientias & artes, quarum
peritiâ præfulges, etiam Astronomiæ peritiori cognitione instructum,
adeoq; idoneum Judicem esse, qui de totius Astronomiæ, nec non meæ
prædictionis certitudine pronuntiare valeas. Accipe igitur Reveren-
disime Præsul plenò affectu, Lunæ meæ in sua plenitudine deliquium,
in quo si calculus meus non deliquerit, ejus cum cælo consensum, non
minus meis tabulis, & diligentiae, ac tuæ Sacratioris Olivæ influxui
tribuendum putabo, futurus deinceps, non tam syderum, quam Tui
Perillustris ac Reverendisime, Domine, Nominis

Cultor & Observator perennis ac
obsequentissimus Servus

Joannes Carolus Tarterius

Unde oriatur Lunæ Deliquium ?

EX Lunæ phasibus , manifestum est , Lunam non propriò , sed à sole sibi concessò lucere lumine, hinc luna ob globum terraqueum , cum interdum à Sole illuminari nequeat, oportet ut etiam fulgentissima exspiret, ac deliquium sive lucis defectum patiatur. Constat proinde lunam globò terraqueò longè minorem cum ob illum ipsum spatiò ferè duarum horarum Luna totaliter lumine privari possit , solisque corpus luminosum terræ mole majus sit. Constat 2. nisi tempore plenilunii veri, cum Sol terra, ac luna, in unam concurrunt Lineam , aut saltem in idem planum, posse lunare contingere deliquium. Constat 3. lunares Eclipses , cum naturaliter , ac quidem ob motum Solis ac Lunæ necessariò cogantur evenire, grande significare nihil. Frustranea igitur Astrologorum opinio, qui ex Lunæ deliquiis secutura bella, discordias Principum, mortem Regum, pestem ac morbos ominantur, licet enim astra, primariò Sol ac Luna in sublunaria influant, per id tamen quod luna solaribus orbetur radiis , adhuc per suam qualitatem humidam influere non impeditur. Nec est ratio cur in hoc loco continget pestis aut bellum & non in alio, cum tamen in utroque idem eveniat deliquium. De Cometis Fateor longè aliter sentiendum, hi enim licet naturaliter , contingenter tamen ex effluviis planetarum (Lunà semper altiores) generantur, ac mortalibus ut experiencià compertum est, eventura mala prænuntiant. Qua propter dum deliquium Lunæ eventurum ab Astronomis prædicatur nulli formidandum est, sed luna liberrimè conspicienda, ut pateat veritas, an ferè dimidia, uti nos in præsentem prædicimus, an verò longè major lunæ pars, ut plurimi Astronomi & Calendariographi sentiunt, obscuranda sit.

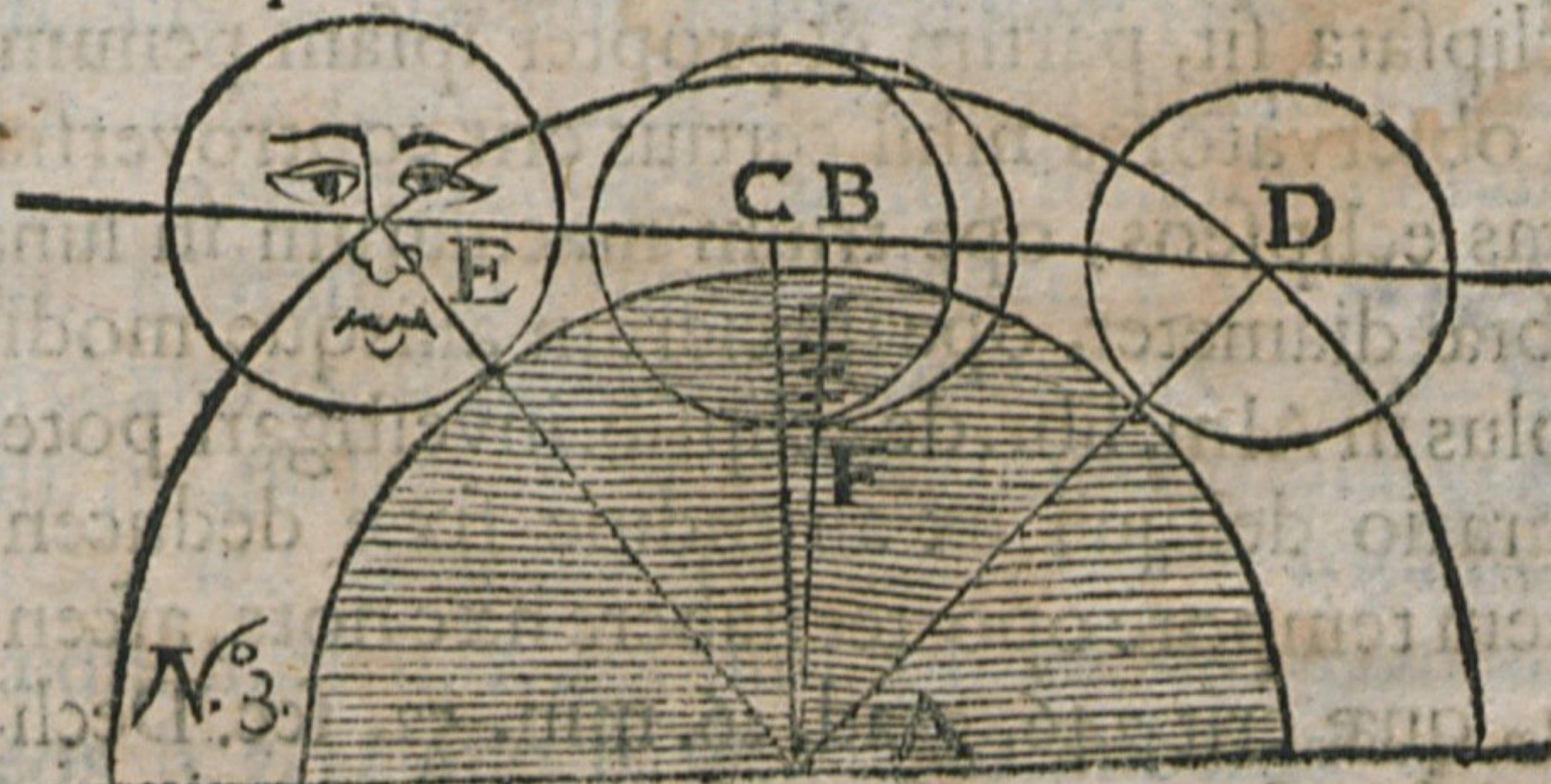
§ II.

*Quò Horæ minutò initium deliquii Lunaris eveniet, quanta pars lunæ
obscurabitur, ac quamdiu deliquium sit duraturum, typus
item eclipseos exhibetur.*

Sciendum est Lunæ deliquia esse universalia, id est ubique
locorum ejusdem apparere magnitudinis, durationis, ac
unò eodemque profus momentò initium lunaris deli-
quii, omnibus populis, ferè dimidium terræ globum
inhabitantibus apparere. Cùm autem hoc lunæ deliquium,
circà noctis dimidium eveniat, ac Sol è diametro, non adeò
procul à puncto Solstitii hiemalis distans reperiatur humilli-
mus, consequens est lunam fore altissimam, ac idcirco toti
Europæ hanc Eclipsim fore conspicuam. In quavis igitur urbe
nimirum Romæ, Dantisci, Parisiæ, Constantinopoli, Bono-
niæ, Viennæ, Venetiis, Ambsterdami, Norimbergæ, Pragæ
Olorautii, Lipsiæ, Madriti, Cracoviæ, Thorunii, Wratista-
viæ, Oppolii, Brigæ &c. Luna nec quidem perfectè dimidia
obscurari videbitur. Ipsumque Lunæ deliquium ubique lo-
corum nonnisi Horis 2. minutis 34. & 8. secundis duraturum.
Id tamen diligentissimè observari velim i. licet per tubos Op-
ticos modicè minor lunæ pars obscurari videbitur, nudis ta-
men oculis major lunæ pars obtenebrata judicabitur. Ratio
est, quia cum lunæ partiale contingit deliquium, totò tempo-
re luna duplici moratur in umbra, ac extrà discum umbræ
legitimum, in lunæ transitu, adhuc umbra spuria communi-
ter ad duos digitos (subinde ac ultrà) sese extendit. Unde pa-
tet cum Astronomus Lipsiensis D. Kirchius extabulis Rudol-
phinis, item Argolus, & ex illo multi Calendariographi, di-
gitos 7. & dimidium ab umbra legitima obscurandum præde-
terminent, oportet ut nudis oculis digiti vix non 10. obscurati
appareant, ac exigua tantùm Lunæ particula splendeat lucida:
quod

quod si autem apparitura est lunæ pars lucida utcunque notabilis, inde evidens futurum est illorum erroris indicium. Observandum est 2. ipsum lunæ deliquium ferè dimidià horà ob umbram spuriam diutiùs duraturum, quàm suprà prodictum est, illud tamen intervallum temporis, quò Luna spurie initio ac fine eclipsari solet, pro deliquio, ab astronomis non agnoscitur. Ex dictis igitur satis constat, qui Astronomorum errorem, aut rectitudinem scire desiderat, ut genuinum eclipsos initium, ac partem lunæ obscuratam à lucida rite discernat, illum tubò opticò instructum oportet esse. Observandum est 3. Licet per omnes urbes, unò eodemque prorsus momento initium, dum luna spoliari luce incipit, appareat in horologiis tamen sonantibus. in Horis ac minutis discrepantiam propter diversum in globoterraqueo meridianorum situm reperi oportet. Wratilaviæ igitur, item Francofurti ad oderam ac Viennæ Austriæ, unò eodemque momento (nam hæ urbes sub eodem meridiano sitæ sunt) legitimæ initium eclipsos, Hora ii. minuto 16. & 57. sec. P. M. eveniet, tempore apparenti, 29. Novembris, die Veneris ast spurie eclipsos initium quadrante horæ citiùs, nimirum mox post Horam ii. erit spectabile. Medium eclipsos, ubi Luna maximè obscurabitur, in præfatis civitatibus eveniet h. 12. 34. min. & 1. sec. Finis h. 1. 51. min. pr. 5. sec. civiliter die 30, Novembr. A. M. terminabitur. à spuria tamen eclipsi Luna primo post horæ quadrantem erit libera, suoq; splendore pristino totaliter adornata. Dantisci veri deliquii conspicietur initium horà ii. 20. min. 21. sec. tunc enim per telescopium primò Luna denigrari videbitur, licet spurie deliquii color nudis oculis horæ quadrante citiùs apparuerit finis deliquii veri Hora 1. 54. min. 29. sec. Sed spurii quadrante horæ tardiùs eveniet. Oppolii in patria mea initium accidet hor. ii. minuto 19. sed spurii deliquii mox post horam ii. nudis oculis initium apparebit. Finietur ibidem eclipsari Luna mathematicè
Horà

h. i. minuto 53. sed vulgariter brevi post horam secundam.
 Brigæ conspicietur initium h. ii. & 18. min. Finis h. i. 53. m.
 Pro aliis urbibus Europæ, statuere initium. In longum foret
 quivis enim Astronomorum id facillimè peragere potest,
 adhibita vel dempta ad meridianum Wratislaviensem debita
 differentiâ. Et hæc generaliter pro omnibus, cætera pro
 Astronomis. Plenilunium verum tempore æquali Wratis-
 laviæ h. 12. 42. min. 19. sec. eveniet nam eò tempore locus
 ☉ verus est in 8. gradu 13. min. 27. sec. ♄. ☽ locus verus in
 8. gradu 13. min. 27. sec. II ut prodeat tempus apparens, æ-
 quatio temporis juxta demonstrationem P. Tacquet suppu-
 tata addenda foret tempori æquali, nimirum 10. min. 52. sec.
 quam tamen non addidimus ut rationem ex §. 3. lector col-
 liget. Anomalia ☽ coequata reperitur 9. signorum 28. grad.
 4. min. pr. Semidiameter umbræ justa 39. min. pr. 52. sec.
 Semidiameter ☽ 15. min. 41. sec. Distantia ☽ à nodo 8. gra-
 duum 0. min. 49. sec. Latitudo ☽ verâ 41. min. pr. 42. sec.
 nimirum tempore pleni lunii veri. nam perpendicularis ad cen-
 trum umbræ ducta BA. (inspiciatur figura) est 41. min. 32.
 sec. Scrupula deficientia 14. min. 1. sec. maxima in puncto B.

obscurationis di-
 gitorum 5. 29.
 scrupulorum.
 Scrupula inci-
 dentiae BD. 36.
 min. 53. sec.
 motus horarius
 ☽ à ☉ 28. min.
 43. sec. dimidia
 eclipseos duratio, h. i. 17. min. 4. sec. arcus CB. differentia
 nimirum inter plenilunium verum & momentum obscura-
 tionis maximæ 3. min. 58. sec. cui competit intervallum tem-
 poris 8. min. 17. Sec. quò spatio ☽ vera, obscuracionem ma-
 ximam

ximam subsequitur eclipseos igitur legitimæ duratio 2. h. 34. min. 8. sec. Alii Astronomi & Calendariographi pluri- mi durationem trium horarum & ultra determinant, adeoq; cum spuria simul eclipsi supputaneo, Horis semiquatuor, deliquium univèrsum duraturum statuunt. Sed cum annò 1685. die 10. Decembris illorum prædictio, insigniter ab observatione discordaverit, non mirum si in hisdem fontibus ac principiis hærentes, iterum à vero deviaturi sint. Porro hic speciale Astronomis notandum occurrit, ut quam maximâ sedulitate semidiametrum umbræ apparentem in hac eclipsi investigent, nam rarissima occasio est, ut in plenilunio luna ferè dimidia obscurata, compareat. Ex eclipsi namque, quæ 6. digitorum est (legatur Ricciolus in Almages lib. 4. de « pag. 218.) deducere possumus angulum maximæ latitudinis « in gratiam parallaxium, quò habito, primò sciuntur « paral- laxes, corrigitur « ac ☉ motus, scitur certa ad solem aliosque planetas distantia illorumque magnitudo &c. licet enim nostræ tabulæ semifextum digitum prædicant eclipsandum, cum tamen arduum dijudicare sit, ut ipse fateatur Ricciolus, an insensibiliter minor « pars, an dimidia tantum, aut mo- diciusimè ultra, eclipsata sit, partim & propter ipsam penum- bram: inter ipsos observatores nihil certius erit controversia. Phases ac quantitas eclipseos, ope trium macularum in luna reperibilis est, umbræ diameter, ope specierum aliisque modis quos adfert Ricciolus in Alm. libr. de eclipsib. investigari pote- rit. Initium ac duratio deliquii ex altitudine fixæ deducen- dum. Pro illo autem tempore oportet habere hæc nota, ascen- sionem ☉ rectam, quæ erit 246. grad. 26. min. 52. sec. Declinationem item & Ascensionem rectam fixæ stellæ, cujus ca- pta altitudo est. In præsentis serviet nobis Canis minor, cujus declinatio ex Ricciolo deducta erit 6. gr. 1. min. 38. sec. ascen- sio recta 110. gr. 45. min. 14. sec. Oculi tauri declinatio erit 15. gr. 50. min. 55. sec. ascensio recta 64. gr. 31. min. 5. sec. Luna
Wraui-

Wratisslaviae, directè versus meridiem apparebit parvula, dum eclipsabitur, ac prope verticem altè rubicunda erit conspicua. Quanquam præcepta Astrologiæ nos multoties fallant ex illis tamen auram in hac eclipsi divino vix fore serenam, nam cum circà Plejades & Hyades luna versatur, ibidem communiter turbulentum & pluviosum esse solet, Opto tamen, faciat faventem, ille, in cujus ortu cometam fulgentem, & in occasu Solem lugentem vidimus.

§. III.

Observatum Wratisslaviae D deliquium Anni 1685. die 10. Decembris quò horæ minutò evenerit, ac quamdiu duraverit, item Astronomorum prædictio ab Observatione quantum defecerit expenditur.

Luminarium deliquia habitis instrumentis non tantæ artis est, observare, ac eadem calculare orbiq; prædicere & ad unguem tangere. Illam itaq; D eclipsim pro die 10. Decembris divinavit Argolus duraturam horis 4. 9. min. pr. 16. sec. moram D in umbra, sive lunam totaliter obscurandam divinavit hora 1. & 57. min. 37. sec. Viennensis Calendariographus è Societ. J. prædixit immersionem sive intervallum temporis dum luna verè obscurari incipit, donec tota totaliter lumine careat futuram horà 1. & 17. minutis primis. Clariss. D. Kirchius ex tabulis Rudolphinis prædixit Wratisslaviae initium, h. 9. min. 29. durationem autem solius, legitimæ eclipsios (nam cum spuria adhuc longiorem fatetur) 4. h. & 20. min. moram in umbra. Horis 2. & 7. minutis pr. Nos prædiximus Wratisslaviae initium eclipsios genuinæ h. 9. 59. min. pr. 48. sec. P. M. immersionem duraturam horà 1. 6. min. pr. 20. sec. moram D in umbra, sive totaliter obscurandam prædiximus h. 1. 40. min. pr. 26. durationem legitimæ eclipsios h. 3. 53. min. 6. sec. Norimbergæ autem sunt elegantissimi duo Astronomi, unus Nobiliss. D. Burghelbauer alter ignotò nomine, qui illud deliquium D accuratissimè ambo tamen pro se seorsim observarunt, ac uterq; in lucem ediderunt. durationem eclipsios (quæ ubiqve locorum eadem est) ope optimorum telescopiorum, ex vibrationibus perpendiculi item ex altitudinibus fixarum deduxerunt fuisse horarum 3.

B

53. min.

53. min 20. sec. Ad miraculum igitur cum cœlo consen-
sit fuitq; omnium felicissima nostra deliquii prædictio, quæ
in Lucem edita, Reverendiss. Perillustriq; D. D. Matthiæ
Aloysio Scharcovio S. Theol. Bac. Juris Ultriusque Candidato,
per Ducatum Oppoliensem & Rattiboriensem in Spiritualibus
Commissario, Oppolii Decano, ac Publico Notario Pon-
tifico submississimè à nobis dedicata est. Eandem eclipsim
observavit R. P. Christophorus Lux Wratislaviæ S. J. Ma-
theseos Professor. ac cum esset initium legitimæ eclipsios
ope tubi optici detectum, cepit altitudinem Procionis gra-
dum 20. & 15. minutorum. Unde initium trigometriæ be-
neficiò erutum est incidisse, hora 9. 46. min. 46. sec. Du-
ratio deprehensa est. Fuisse 3. horarum, 53. minutorum,
mora in umbra h. i. 42. 59. sec. tempus immersionis h. i. 5. min.
Emerfionis h. i. 5. min. 1. sec. Eandem eclipsim observavit
Wratislaviæ Excellentiss. D. Schultius Astronomus ac Med.
Doct̃or deduxitqve ex altitudine oculi tauri evenisse initium,
legitimæ eclipsios h. 9. minuto 45. durationem verò 3. h. 54.
min. phases & alia brevitatis ergò non apponimus. Blan-
chini observatio Romana ad acta Eruditorum Lipsiæ relata.
durationem hujus eclipsios 4. hor. 0. min. 20. sec. fuisse sta-
tuit, sed hanc propter penumbram conciliare necessum est.
Nam universa eclipsis spuria cum legitima (ut quivis Wratis-
laviæ id evenisse testis est.) nec plenè duravit 4. horis ac 15.
minutis. certissimum item est, spuriam eclipsim plenò horæ
quadrante initio ac fine non duravisse, si igitur eclipsis legi-
tima, horæ quadrante absqve tribus minutis, utrinqve depu-
retur à spuria remanebit ad amussim duratio 3. horar. 53. min.
quantam ferè durationem meus quoqve Astronomiæ Ma-
gister, R. P. Jacobus Kresa S. J. olim Olomutii & Pragæ nunc
in Hispania Madriti Matheseos Professor observavit, aliqve
complures Mathematici Color in hac eclipsi initio fuit cinereus.
Sub medium ac in fine croceorubeus ante deliquium Lunam
cinxit circulus iridis colores repræsentans, ac totò deliquii
tempore sydera luxerunt intensissimè, post deliquium autem
aura mox fuit turbulenta. Apparet itaqve tabulas Rudol-
phinas

phinas à coelo maximè defecisse, nimirum 27. minutis primis
 brevior deliquii duratio in coelo evenit, quam D. Kirchius ex
 illis supputavit, Argolus quoq; ac cum illo Calendariogra-
 phi satis sensibiler defecerè. Nostra verò prædictio cum in
 duratione item & in mora preleganter satisfecerit, ratione initii
 tamen parùm discordaverit, nimirum citiùs deliquium evenit
 Wratislaviæ 13. minutis quàm prædixerim nunc in hac eclipsi
 usus sum hoc artificiò (quò & Lansbergius in æquatione
 temporis uti svadet) à reducto plenilunio vero ad tempus ap-
 parens, subtraxi intervallum hoc temporis, quò in eclipsi pri-
 stina aberraveram ut nimirum citiùs eveniret, quàm ostendunt
 tabulæ. nam hæc eclipsis prorsus easdem conditiones, uti præ-
 cedens, obtinet, nimirum æquatio temporis est addenda, Luna
 ut antea in eodem signo, iterum circa apogæum & deliquium
 ipsum ferè eodem tempore, & ferè mense, ac eodem coeli loco
 coincidit &c. idcirco Faventibus SUPERIS, non dubito quin
 hic & nunc, & initium, & obscurationem, & durationem præ-
 aliis adamusim sim prædicturus. Tabulæ inquam Rudol-
 phinæ licet in deliquiis lunaribus deficient, quoad reliquos ta-
 men planetas præ aliis minùs sensibiler exerrant ut testatur
 magna planetarum conjunctio proxima quam omnium opti-
 mè Joannes Keplerus attigit, item occultatio Jovis à Luna anni
 1686. 10. Aprilis ex iisdem à Clarissimo D. Kirchio celebri
 Lipsiensi Astronomo supputata. quàm etiam utcunq; attigit,
 uti R. P. Adamus Kochanski Soc. Jesu S. R. M. Mathematicus
 ac nos quoq; Dantisci apud D. Johannem Hevelium Astrono-
 mum famosissimum accuratissimè observavimus.

§. IV.

*Assignatur Tempus quò lapsuris annis Luminarium defectus in
 nostris Provinciis eveniet.*

Notandum intrà annum plura quam 8. deliquia evenire non possunt,
 duo autem singulis annis necessariò eveniunt. Anno tamen 1687. in no-
 stris provinciis nec in Sole nec in luna ullum apparebit deliquium non
 enim oportet ut nobis dummodo alicubi terrarum sint Spectabilia Annò
 verò 1688. die 15. Aprilis apud nos in luna unicum tantum idq; non ma-
 gnum continget deliquium. Sed Annò 1689. bis, utrumqve in Luna
 horribile

horribile erit conspicuum, nimirum 4. Aprilis vesperi, & 29. Septembris mane. Eclipses Solares rariùs lunaribus conspiciuntur. Hujates Provinciae ab Anno 1626. usque ad Annum 1700. nisibis, nimirum Anno 1694. die 22. Junii ante vesperum & Anno 1699. die 24. Septembris circa meridiem defectum solarem intueri poterunt, idque non nimis notabilem, quantum porro alibi restat accurratè decidendum.

§ V.

Quaedam ex Astronomia aliisque Scientiis Mathematicis Problemata.

Licet Romæ tam tenebricosum fuerit, ut in meridie etiam cum facibus & luminibus homines incesserint, ac stellæ de die diutissimè luxerint, nunquam tamen Sol à quo universum stat obscuratus est. 2. Physici dicunt, cum inter Solem & Lunam in medio terra interponitur, tunc nisi lunam naturaliter eclipsari posse sæpius tamen Luna stupendè eclipsata est, ubi totus Sol ac tota luna erat supra Horizontem conspicua, non igitur terra fuit in medio interposita. 3. licet communis Philosophorum sit sensus 7. tantùm stellas erraticas, sive 7. planetas dari certissimum tamen est illos dari 14. 4. licet Sacra Scriptura affirmet lapidem molarem à cœlo ad terram debere cadere annis quàm plurimis, nos tamen construere scimus, ut idem lapis citiùs quàm intra horæ minutum à stellis fixis usque ad terram perveniat. 5. Nemo mortalium in terris existens oculis cœlum vidit, nec ullus affirmare potest, quod Solem moveri viderit. 6. Licet sol candidus appareat fuliginosus tamen & maculis nigris plenus, ac igneus est. Luna item omnino prout terra montes habet, venus quoque licet semper appareat plena tamen instar lunæ crescentis ac decrescentis lucet. 7. Luna luce deficit, eadem horà Romæ & Pragæ. ergo Praga 121. germanicis miliaribus distat à Roma, Geographis nota est optima consequentia. 8. Sint mille optimi scribæ certum est, nullus illorum scit Arithmeticam. 9. Sint numeri qualescunq; prorsus inæquales, si ad quemvis, eandem summam addas, iterum à quovis, eandem subtrahas, ac per eundem numerum illos multiplices, post omnia tandem proveniet ex omnibus eadem summa, quod artificium in Algebra sanè miraculosum est. 10. licet aqua deorsum fluat, viribus tamen mathematicis sursum, ad datam altitudinem etiam ultrà 1000. millaria in altum deduci potest. 11. Sit imago quæpiam, prorsus similem vel majorem vel minorem delineare Mathematicis notum est, quam delineando nequidè ullò modò aspicient. 12. Solam & unicā Mathesim in universo esse scientiam cuiq; demonstrabimus. ope Opticæ autem ac Astronomiæ præcipuè ad DEI cognitionem ejusque amorem deveniri Possè Jatis ipse Ecclesiastes affirmat.

O. A. M. D. G.

Pa 3212

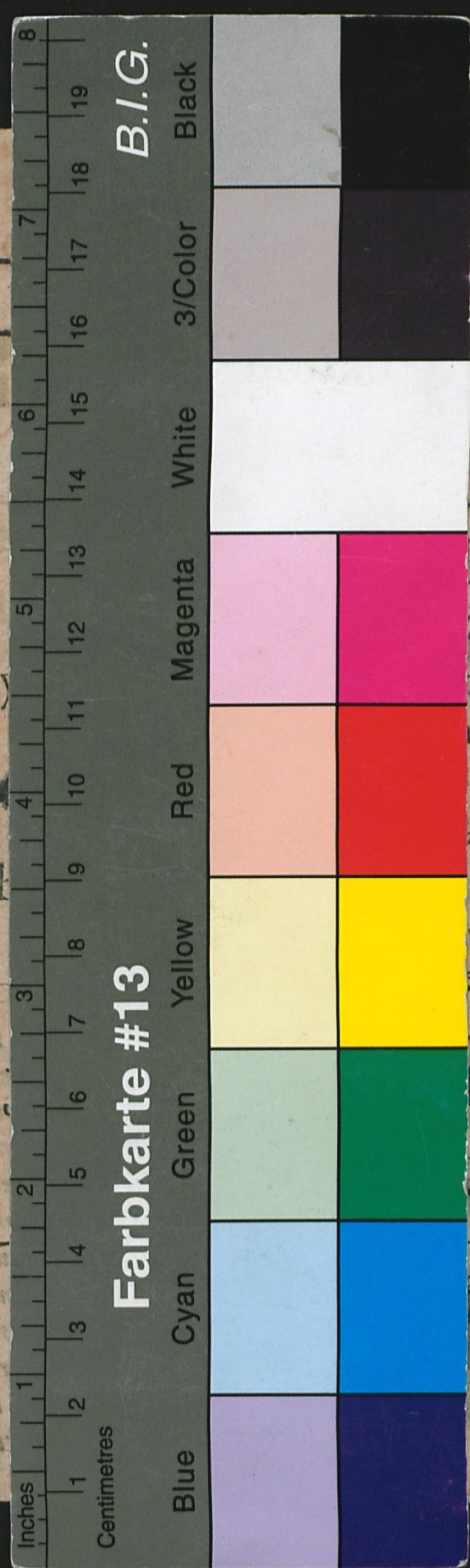
ULB Halle 3
003 867 595

10/11

STRONOMICA
LVNARIS

ovembris, stylò novò.

Æ Horizonte

et, Soc. JESU è Riccioli

ita tabulis, ad complures Eu-
m Meridianos reducta.

totalis Anni 1685. die 10.

ue locorum celebrata, ac in
edita,

LUM TATETIUM

L. Magistrum, SS. Theo-
Astrophilum.

acri Ordinis Cisterciensis.
ACOBUS TEXTOR.